

Vieną žvarbų 2080 – tujų metų vakarą, Jonas sėdėjo šalia krosnies šildydamasis savo rankas. Tais metais mūsų žemė buvo visiškai pasikeitusi, siautėjo didelės pūgos po visus žemynus, visa žemė buvo padengta sniegu. Vyko daug karų, tačiau jie jau buvo visai kitokie. Šiais laikais jau žmonės kariavo ne tarpusavyje, o su ateiviais, kurie skraidydavo su savo erdvėlaiviais ir plėšdavo kiekvieną, kurį pamato. Staiga į namus įeina Jono tėvai nuo žvarbaus vėjo, krosnis iškart užgęsta ir namai paskęsta tamsoje. Tėtis grįžo visas piktas, kadangi nepavyko miškuose rasti jokio grobio ir visa pyktį išlieja ant Jono. Visgi Jonas tikrų tėvų nepažinojo, jį augino iš kitos planetos atvykusi pora, kuri atrodė visai kaip žmonės, tačiau turėjo keletą išskirtinių bruožų – ilgas ausis, didelės akis, jų pėdos buvo milžiniškos. Taip ir kadangi maisto tais laikais jau buvo trūkumas, jie valgė, tai ką pavykdavo susimedžioti.

Kartą, kai užsidaręs savo kambaryje žaidė su kompiuteriu, ant lentynos pamatė knygą. Ją nedrąsiai pasiemė nuo lentynos. Viršelis buvo apiplyšęs, dulketas. Nupūtęs dulkes, jis ją atsivertė ir ši knyga jam tiek pasirodė įdomi, kad pirmą kartą užsinorėjo skaityti, nors ir nebuvo mėgėjas skaityti knygas. Tačiau buvo bėda, ji buvo parašyta kalba, kurios jis niekad nėra matęs. Jis nesuprato nei vieno žodžio kas joje parašyta. Bet jo noras ją perskaityti buvo toks didelis, kad jis užsinorėjo ją perskaityti ir išmokti šios kalbos. Atsidaręs “Foogle” (Tais laikais taip vadindavo “Google”) pradėjo ieškoti internete kokia kalba ši knyga yra parašyta. Po ilgo ieškojimo, jam pavyko rasti, ši knyga buvo parašyta hebritų kalbą, ši kalba buvo kilusi iš tolimos planetos, kurios pavadinimas net nebuvo aiškus. Šios planetos gyventojai buvo ypatingai protingi, jie net savo žodžius perduodavo mintimis kitam. Jam niekaip nepavyko rasti informacijos kas galėtų jo išmokinti šios kalbos. Kad ir kaip jam nesisekė surasti informacijos, jis vis tiek nenuleido rankų, kol vieną dieną jam gimė idėja paklausti tėvų, galbūt jie žinos kažkokios informacijos apie šią kalbą

Vieną vakarą, Jonas su šeima bevalgydamas prie stalo tėvų sumedžiotą grobį, pradėjo kalbėti apie hebritų kalbą. Tėtis, tai išgirdęs beveik išprotėjo. Išgirdęs šios kalbos pavadinimą taip įniršo, kad trenkė kumščiu į stalą ir rėkdamas pasakė, kad niekas negali užsiminti apie šią kalbą prie stalo. Jonui buvo keista, kodėl jo tėtis taip nekenčia šios kalbos. Nedrąsiai pasiteiraudamas tėčio, kodėl jis negali jos mokytis ir, kodėl jo tėčiui taip ši kalba nepatinka. Tėtis šiek tiek nusiraminęs pradėjo pasakoti istoriją, kad apie šią kalbą daug informacijos nerasi ne be reikalo. Ši kalba yra užkeikta, kas jos išmoksta būna pasmerkti karo vergovės. Pasirodo Jono tėvų planeta ir buvo sunaikinta dėl šios kalbos kaltės, kadangi kas jos išmoksta būna pasmerkti amžiais būti karo vergais.

One night in the 2080, John was sitting next to the furnace, warming his hands. In that year, our land was completely changed, great blizzards raged across all continents, all land was covered in snow. There were many wars, but they were already quite different. Nowadays, people were already at war but not with each other, but with aliens who flew with their spaceships and plundered everyone they saw. Suddenly John's parents came back to the house and from the strong wind, the furnace immediately went out and the house sank in the dark. Dad came all angry because no animals could be found in the woods and all the anger was poured out on John. Still, John didn't know his real parents, he was raised by a couple from another planet who looked just like humans, but had couple of distinctive features - long ears, big eyes, their feet were huge. Yes, and since there was already a shortage of food at the time, they ate what they managed to hunt for.

Once he was playing with his computer in his room, he saw a book on the shelf. He timidly picked it up from the shelf. The cover was cracked, dusty. He blown the dust and opened it and this book seemed so interesting to him that he wanted to read it, even though he was not a fan in reading books. But there was trouble, it was written in a language he had never seen before. He did not understand a single word written in it. But his desire to read it was so great that he wanted to read it and learn the language. When he opened "Foogle": (it was like the "Google"), he began searching the Internet for the language in which this book was written. After a long search, he was able to find, that this book was written in Hebrit, this language came from a distant planet whose name was not even clear. The inhabitants of this planet were especially intelligent, they even passed on their words in thought to another. However, he searched, he could not find any information that could teach him this language. No matter how lucky he was to find the information, he still didn't give up until one day he had the idea to ask his parents, maybe they would know some information about the language.

One evening, John and his family was eating hunted prey and at that time John began to talk about Hebrit language . Dad, he almost went crazy when he heard this. When he heard the name of the language, he became so angry that he slapped his fist on the table and shouted that no one could mention this speech at the table. It was strange to John why his dad hated this language so much. He hesitantly asked his father why he couldn't learn it and why his father didn't like the language so much. Dad, a little calm, began to tell the story that a lot of information about this language is not unnecessarily found. This language is cursed by whatever who learns it, is condemned to war slavery. The planet of John's parents appears and was destroyed through the fault of this language, for whoever learns it, is condemned to be a slave to war for centuries.